

A PILLANGÓ TEMETÉSE

Bús harangszó zendül
A kis kerten által...
Kit sirat a harangvirág
Bús harangszavával?

Beteg a pillangó,
Szíve alig dobban,
Csüggedt szárnyal vergődik a
Nefelejcsbokorban.

Kis katicabogár
Nagyon megsajnálja:
Szed is neki friss harmatot
Viola-pohárba.

"Köszönöm, Katókám,
Kristály frissítődöt,
Nem gyógyulok én meg többé,
Búcsúzó is tőled."

Megesik a szíve
Kis méhnek is rajta,
Akácfáról frissen szedett
Mézzelel kínálgatja.

"Köszönöm, méhecském,
Már a méz se használ!
Csak az fáj, hogy most halok meg,
Nincs szebb a tavasznál!"

A bokor is suttog:
"Szegény kis betegem!
Hol fáj? Mi fáj? Mi bajod?
Én majd elrengetem."

"Köszönöm, köszönöm,
Kék nefelejcs bokra!
Elrengethetsz, elringathatsz
Örökös álomra."

Alighogy kimondta,
Meghalt a pillangó...
Megszólal a harangvirág,
Sír-rí a harangszó.

Sírnak a virágok,
Sírnak a fűszálak,
Tarka lepkék a bokorra
Szomorúan szállnak.

Gyűlnek a bogarak
Talpig feketébe,
Még a vitéz cincérnek is
Könny csillog szemébe'.

Virág-levelekből
Koporsót csinálnak,
Domboldali rózsabokrot
Választják sírjának.

Viszik a koporsót,
Viszik nagy zokogva,
Kert közepén, domboldalon,
Vadrózsa-bokorba.

Viszik a koporsót,
Megreszket minden ág,
Bús harangszót küld utána
A bús harangvirág.

Muzsikál a tücsök,
Szomorúan húzza,
A koporsót a sok lepke
Mind megkoszorúzza.

Temető bogarak
Eltemetik szépen...
Sok, sok csillag ragyog este
A bokor ölében.

Sírja fölött viraszt
A szentjános-bogár,
És bevonja fátyolával
Az ezüst holdsugár.